

پیام به مسلمانان جهان و اعلام عزای عمومی به مناسبت هتک حرمت عتبات عالیات در عراق - 30 اردیبهشت / 1370

بسمه تعالی

اللّٰهُمَّ العن اوّل ظالم ظلم حقّ محمّد و ال محمّد و اخر تابع له على ذلك (1)

اخبار متواتر از عملکرد ارتش عراق در نجف و کربلا و اهانت آنان به ساحت مقدس اعتاب عالیّه و ورود بی ادبانه به صحن و سرای حرمهای حضرت امیر مؤمنان و حضرت سیدالشهداء و حضرت ابوالفضل (علیهم السّلام) و هتک و تخریب آستان مقدس آنان - که قبله‌ی قلوب شیعیان و محبان و آزادگان عالم است - هر روز بیش از پیش پرده از این هتاکیهای کینه‌آلود برداشته، ابعاد جنایت عظیم آنان را آشکارتر می‌سازد.

لعنت و غضب خداوند بر حکام بعث عراق باد که چون اسلاف خویش، مصیبت عاشورا را بار دیگر تکرار کردند و با یورش وحشیانه به نجف و کربلا، آن کردند که قلم از شرح آن عاجز است؛ و بر عتبات عالیات و مسلمانان مظلوم عراق و حوزه‌های علمیه، آن روا داشتند که طواغیت ستمگر و خون‌آشام بنی‌امیه و بنی‌عباس هم روا نداشته بودند؛ و چنان ضایعه و جراحتی بر قلب دوستان اهل بیت (علیهم السّلام) وارد کردند که سنگینی آن را با هیچ فاجعه‌یی در این زمان نتوان قیاس کرد؛ «هیچ احزان یوم الطفوف» (2). با این جنایاتی که به دست مزدوران بعث عراق و با حمایت کامل امریکا و سایر شیاطین بر آستان مقدس اهل بیت (علیهم السّلام) وارد شد، امت اسلامی داغدار و عزادار است.

این جانب، این مصیبت بزرگ را به ساحت مقدس ولیّ الله الاعظم بقیّة الله (ارواحنا فداه) تسلیم عرض کرده و جهت عرض ارادت به پیشگاه مقدسش و اظهار لعن و نفرت به دشمنان اسلام، روز پنجشنبه هشتم ذی‌القعدة برابر با دوم خرداد را عزای عمومی اعلام کرده و به سوگ خواهم نشست.

امیدوارم همت و غیرت دولت و ملت مسلمان ما، که حب اهل بیت پیامبر (علیهم السّلام) را با جان و دل آمیخته دارند، نگذارد که عاملان این جنایات بزرگ، پرده‌یی از اغفال و تزویر بر آن بکشند، و زبان سخنوران و شاعران و دست چیره‌ی هنرمندان و نویسندگان، این حقایق تلخ را که بخشی از ماجرای فاجعه‌آمیز این روزگار و سرگذشت ملت‌های مظلوم است، بدرستی ترسیم کرده و برای همیشه در سینه‌ی تاریخ ثبت نماید.

از خداوند قهار، خذلان و نابودی عاملان این جنایت را خواهانم. «و سیعلم الذین ظلموا ایّ منقلب ینقلبون» (3).

علی حسینی خامنه‌ای

5 ذی‌القعدة 1411

30 اردیبهشت 1370

1) مفاتیح الجنان، زیارت عاشورا

2) بحار الانوار، ج 99، ص 55

3) شعراء: 227